

ПРИМЕНА ЧЛАНА 39. ЦАРИНСКОГ ЗАКОНА

Примарни метод за утврђивање царинске вредности увезене робе, прописан чланом 39. Царинског закона, је трансакцијска вредност, односно стварно плаћена цена или цена која треба да се плати за робу **која се продаје ради извоза у Републику Србију**, а по потреби усклађена са одредбама чл. 46. и 47. тог закона.

Према цитираној одредби члана 39. Царинског закона, овај метод се примењује када се ради о купопродаји као врсти спољнотрговинског посла (шифра 11 у рубрици 24 ЛЦИ), и то у случају када је роба пре уноса у царинско подручје Србије била продата за извоз у Србију. Све друге цене за увезену робу, које нису продајне цене за извоз у Србију, а пријављене су у оквиру друге врсте спољнотрговинског посла (привремени увоз робе, увоз робе без плаћања – тзв. бесплатне пошिल्ке, улог страног лица, и др.), не могу бити основ за утврђивање царинске вредности у смислу овог члана и у рубрику 43 (МВ- Метод вредновања), не може бити уписана шифра 1.

Стварна и укупно плаћена цена или цена која треба да се плати, у складу са чланом 39. Царинског закона, пријављује се на основу фактуре продавца.

Опште је познато да се фактура, као исправа, испоставља само када се врши купопродаја робе или услуга. У свим другим случајевима, ако је потребно исказати вредност робе користе се други начини, најчешће се у ту сврху испостављају профактуре.

Правилником о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларације и других образаца у царинском поступку, прописани су случајеви када је декларант обавезан да у рубрику 43 ЛЦИ (Метод вредновања) упише одговарајућу шифру (1, 2, 3, 4, 5 или 6). Шифра је везана за метод вредновања прописан чл. 39, 40, 41, 43, 44. или 45. Царинског закона и у складу са коришћеним методом, у рубрике 22 и 42 ЛЦИ треба уписати вредност која је утврђена по методу вредновања уписаном у рубрику 43 ЛЦИ.